

Konflikterna borta i scenisk Matteuspassion

27 mars 2014 kl 14:56 , uppdaterad: 27 mars 2014 kl 16:59

Matteuspassionen

Musik: J S Bach. Svenskt text: Magnus Lindman. Regi: Joshua Sofaer.

Folkoperan

Ljus: Bengt Gomér. Musikalisk ledning: Maria Lindal. Medv: Conny Thimander, Hannah Holgersson, Janna Vettergren, Lars Arvidsson, Anders Edenroth, Anders Jalkéus, Emma Nilsdotter, Katarina Henryson, Morten Vinther. Adolf Fredrik kyrkas ungdomskör, Hägerstens ungdomskör, Rebaroque.

Det är trångt i foajén. Så är det ofta på Folkoperan, men denna kväll är det ovanligt besvärligt att ta sig fram. Och efter ett tag inser man att de medverkande är med och trängs – vi ska känna hur scen och salong hör ihop. Scenen består bara av en stor trappa, alla de medverkande bär sina vanliga kläder och det enda scenografiska elementet är ljusets skiftningar, som ibland markerar scenens gränser, ibland luckrar upp dem.

Nuvarande ledning för Folk-operan poängterar gärna att man vill komma bort från gestaltande berättande och teaterhierarkier, och denna iscensättning av ”Matteuspassionen” passar väl i den profilen.

Att ge Bachs oratorier ett liv utanför kyrkan är internationell trend: på Värmlandsoperan lät man häromåret en tysk regissör förvandla Bachs ”Johannespassionen” till ett musikdrama som oväntat avslutades med att Jesus rymde tillsammans med Maria Magdalena.

På Folkoperan är det brittiske Joshua Sofaer som står för regi – eller sceniskt koncept, som det kallas här. Resultatet påminner en hel del om husets populära ”Carmina burana”, där några äldre kvinnor på scenen berättar om viktiga händelser i sina liv. Här är det något yngre kvinnor som berättar (plus en man), fast denna gång inspelade i förväg.

Intervjuerna är oerhört fint filmade, med perfekt skärpa och i bilder av stor skönhet. Det är ibland mycket rörande. Sam-tidigt liknar det onekligen dokusåpaseriernas bekännelser. Ska publiken fås att gråta genom att se skådespelarna gråta? Det uppstår konstnärliga balansproblem när altsolistens berättelse om sin graviditet blir mer gripande än hennes aria.

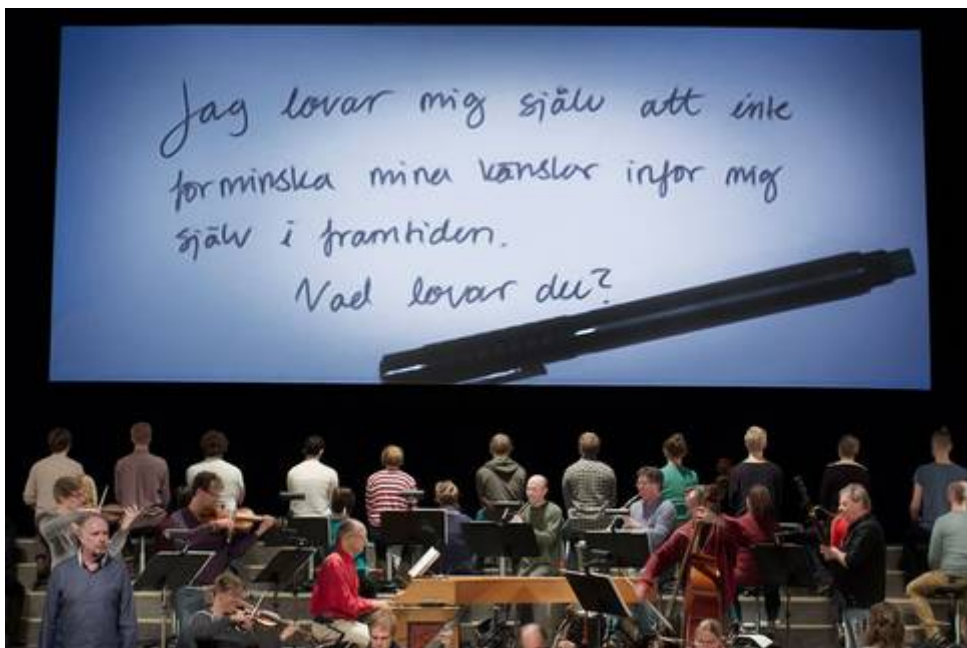
Matteuspassionen är skriven för två körer och två orkestrar samt en rad solister. Folkoperan har använt två skickliga ungdomskörer och ensemblen Re-baroque under ledning av Maria Lindal. Förutom fyra skolade operasolister medverkar också The Real Group, som i motsats till de andra använder mikrofon. Deras ansatser till friare, mer jazzinfluerad sång hade kunnat tillföra ett mer spännande musikaliskt temperament men drar tyvärr åt det banala hållet.

Det blir en samling highlights, några av de vackraste ariorna och något enstaka recitativ. Men alla dramatiska konflikter försvinner. Här är det ingen som ropar ”Korsfäst!”. Musikaliskt är detta faktiskt i tunnaste laget, ofta med bristande precision. Kvar blir en vardagligt sympatisk föreställning med några uppfordrande råd om hur vi bör leva våra liv.

Katarina Henryson med ungdomskörerna Adolf Fredrik kyrkas ungdomskör och Hägerstens ungdomskör.

Foto: MARKUS GÅRDER

Ur Matteuspassionen på Folkoperan.

Foto: MARKUS GÅRDER

Solist Conny Thimander med korister från Adolf Fredrik kyrkas ungdomskör och Hägerstens ungdomskör.

Foto: MARKUS GÅRDER

Ur Matteuspassionen på Folkoperan.

Foto: MARKUS GÅRDER